

betegne som extraordinaire saadanne Udgifter, som udelukkende maae ansees fremkaldte ved de særegne Forhold, som kunne antages at finde Sted i det tilkommende Finantsaar. Udvalget har herom udtalt sig saaledes: „Det maa overhovedet ansees at være af største Bigtighed, at det allerede paa det første Fredsbudget fremtræder tydeligt, hvor store Omkostningerne ved en Armee, som den, der efter de nu gjældende Planer skal holdes, under sædvanlige Omstændigheder maa antages at være, og hvor Meget af de paaløbende Udgifter, der maa ansees foranlediget ved de sidste Aars Begivenheder; thi kun herved kan man trække en bestemt Grændse for den Sum, der maa tjene til Grundlag for fremtidige Finantsforslag og Organisationsplaner. Udvalget indstiller derfor til Thinget, at Krigsministeriets Budget deles i 2 Dele, de ordinære Udgifter, som indbefatte alle de Summer, der efter Armeeplanerne af 1842, med senere vedtagne og billigede Forandringer, kunne antages at ville kræves af Statskassen ifølge den Hærstyrke, som holdes, og de extraordinære Udgifter, som ere foranledigede ved særegne Omstændigheder, og maae antages stadigt at ville tage af, jo mere vi i Aarenes Løb sjerne os fra Krigsperioden.“ Jeg har hertil svaret, at man har overseet, at det ikke er et Normalreglement, der foreligger, men kun et Budget for et bestemt Finantsaar, bygget paa de særegne Forhold, og at dette Budget, hvis det skal betragtes som ordinært, maa referere sig til Fortiden og ikke til Fremtiden. Skal Budgetbevillingen deles paa den foreslaaede Maade, saa maa den ordinære Fredsbevilling, hvis den ellers skal kunne have nogen Betydning, være det samme som et Normalreglement for de følgende Aar, og Beslutningen om Hærvæsenets fremtidige Organisation vil saaledes i en væsentlig Grad være anticiperet. Imidlertid har jeg, for at imødekomme Udvalgets Ønske, tilskillet det en Oversigt over de paa Budgettet opførte Summer, som kunne antages ene og udelukkende at hidvære fra de særegne Forhold, som i det tilkommende Finantsaar kunne antages at finde Sted, og som maae ansees absolut extraordinære, og imod hvis Overførselse som extraordinære jeg ikke kan have noget Væsentligt

at indvænde, men som extraordinære kan jeg ikke optage saadanne Poster, hvis Postering i Budgettet i en saadan Form vilde indeholde en Beslutning om stykkevis Forandringer af den bestaaende Armeorganisation.

Det Princip, hvorfra Finantsudvalget er gaaet ud, er at lade fremtræde, hvor store Omkostningerne ved en Armee, som skulde holdes under sædvanlige Forhold, kunde være. Derved er man bleven foranlediget til at søge denne Deling imellem ordinære og extraordinære Summer. Til sidst nævnte er bleven henført ikke alene de, som ere en Følge af de extraordinære Forhold, under hvilke vi leve, og som antages at ville finde Sted i det paafølgende Finantsaar, men ogsaa saadanne, som ville overstige hvad der efter Udvalgets Skøn for de vedkommende Brancher bør være Ordinarium i et Fredsaar. Jeg har paavist en deel Summer, som ville udgjøre 325,924 Rbd., mod hvis Optagelse som extraordinære i Budgettet jeg ikke vil have Noget at erindre, men derimod kan jeg ikke samtykke i, at de andre Udgiftsposter deles paa denne Maade. Ved en saadan Fremgangsmaade kan man kun tænke sig et af to Alternativer; enten skal de Summer, som foreslaaes som ordinære, betragtes som normale for det følgende Aar, eller de skulle ikke betragtes som saadanne. Imod det første Alternativ, at det skulde betragtes som normalt, maa jeg paa det Bestemteste protestere; thi derved vilde Hærens Organisation i en væsentlig Grad være foregreben. Den anden Anskuelse antager jeg ikke, at Udvalget vil samtykke i, thi derved vilde den hele Distinction tabe al Betydning.

Jeg maa endnu gjøre opmærksom paa den Inconsequens, der ligger i, at Finantscomiteen har villet tilveiebringe et ordinært Fredsbudget, og deraf har udfødt ogsaa nogle ordinære Udgiftsposter, fordi de, tilfældigvis og maa sige, ikke ville behøves i det kommende Aar, f. Ex. Udgifter til Rekrutters Indøvelse og til Exerceertidens Afholdelse. Saa fremt disse foreslaaede Dele mod min Forventning skulle blive functionerede af Rigsdagen, vil jeg dog ikke deri see nogen Afgjørelse for Landmilitaaretaten for det nærmeste Aar, og jeg vil heller ikke ansee den, hvis lidet lønnende